

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga do Sądu Unii Europejskiej o stwierdzenie nieważności wobec wykonania decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, która to decyzja wykonawcza spowodowała bardzo poważne lub niemożliwe do naprawienia szkody w majątku dawnych, prawowitych akcjonariuszy i wierzycieli Banco Popular, została wniesiona w terminie i z zachowaniem wymogów formalnych i wydanie we właściwym czasie orzeczenia, w którym Sąd stwierdzi nieważność wspomnianej decyzji;
- posiłkowo, orzeczenie natychmiastowego zawieszenia realizowanego przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji i przez FROB [Fondo de reestructuración ordenada bancaria (Fundusz na rzecz Uporządkowanej Restrukturyzacji Banków)] wykonania, ponieważ jego ważność i wejście w życie powodują niemożliwe lub trudne do naprawienia szkody w majątku akcjonariuszy Banco Popular, którzy utracili ten status.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2017 r. – Alonso Goñi i in. / SRB

(Sprawa T-585/17)

(2017/C 402/54)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Pablo Alonso Goñi (Legutio, Hiszpania), Xabier Alonso Vicinay (Legutio), Leire Alonso Vicinay (Legutio) (przedstawiciel: adwokat R. García-Bragado Acín)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca [2017 r.] w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A. za złożoną oraz anulowanie wyceny, na której decyzja ta jest oparta; i, po dokonaniu ustaleń w tym zakresie, uznanie skargi za dopuszczalną i przeprowadzenie postępowania przewidzianego w art. 120 i nast. regulaminu postępowania przed Trybunałem;
- zważywszy na praktyczną niemożliwość cofnięcia wykonania wspomnianej decyzji, stwierdzenie obowiązku SRB naprawienia szkód wyrządzonych skarżącym w wysokości kwoty ich inwestycji lub kwoty, która zostanie określona w ramach wykonania wyroku;
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2017 r. – Balti Gaas / Komisja

(Sprawa T-596/17)

(2017/C 402/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Balti Gaas OÜ (Talin, Estonia) (przedstawiciele: adwokaci E. Tamm i L. Naaber-Kivisoo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- połączenie niniejszej sprawy ze sprawą T-236/17;
- stwierdzenie, na podstawie art. 265 akapit trzeci TFEU, że Komisja uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy prawa Unii, nie wydając uzasadnionej decyzji dotyczącej wniosku skarżącej o finansowanie i nakazanie Komisji dokonania dogłębnej oceny wniosku skarżącej o finansowanie, wydanie uzasadnionej decyzji i doręczenie skarżącej tej decyzji;
- ewentualnie, na wypadek gdyby Sąd uznał, że przesłanki bezczynności nie są spełnione, skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie wyboru i przyznawania dotacji na działania przyczyniające się do realizacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w ramach instrumentu „Łącząc Europę” w zakresie transeuropejskiej infrastruktury energetycznej (C(2017) 1593 final); oraz
- obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. W ramach zarzutu pierwszego skarżąca twierdzi, że w decyzji wykonawczej Komisji z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie wyboru i przyznawania dotacji na działania przyczyniające się do realizacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w ramach instrumentu „Łącząc Europę” w zakresie transeuropejskiej infrastruktury energetycznej [C(2017) 1593 final] wskazano jedynie skarżących otrzymujących finansowanie, podczas gdy Komisja nie wydała uzasadnionej decyzji dotyczącej wniosku skarżącej o finansowanie.
2. W ramach zarzutu drugiego skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne i nie przedstawiła uzasadnienia decyzji.
3. W ramach zarzutu trzeciego skarżąca twierdzi, że Agencja Wykonawcza ds. Innowacyjności i Sieci (INEA)/Komisja przekroczyły swe uprawnienia. INEA/Komisja odmówiły finansowania na podstawie argumentacji, że terminal LNG Paldiski nie jest już konieczny dla bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego regionu Morza Bałtyckiego. Skarżąca uważa, że to twierdzenie skutkuje istotną zmianą wykazu projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (PWZ) (rozporządzenie (UE) nr 347/2013 i rozporządzenie (EU) nr 2016/89). Taka zmiana wymaga zaś przyjęcia przez Komisję rozporządzenia delegowanego i nie może zostać dokonana w drodze pisma skierowanego do skarżącej.